

عنوان مقاله:

صلح گرائی: راهبرد بقا جمعی در جهان اسلام

محل انتشار:

ششمین کنگره بین المللی جغرافیدانان جهان اسلام (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سهراب عسگری - استادیار، دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه پیام نور تهران

ماهره کوه نورد - دانشجوی دکتری، دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه علامه طباطبایی تهران

معصومه هداوند - دانشجوی دکتری، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

جهان اسلام از سرگذشتی پرفراز و نشیب برخوردار بوده است. فراز و فرودهایی که در بسیاری از روزگاران بحران ها و تنش های خونبار به همراه داشته است. این گرفتاری ها از قرن یکم هجری شروع و به یک روند غالب در بستر زمان تبدیل گشته است. در کنار این اختلافات مذهبی، دین اسلام چالش دیگری هم داشته و آن تقابل و تنش با دیگر ادیان بوده است. جنگ های صلیبی و در دهه های اخیر تنش بین اعراب و اسرائیل ماهیت جنگ دینی داشته است. اکنون مهمترین مساله جهان اسلام وجود تنشهای مذهبی و تقویت فرقه گرایی و بنیادگرایی است. دنیای اسلام تجربه های بسیار خطرناک و خونباری در این خصوص داشته است. آنچه نشانه ویژه این روند خطرناک است، پیدایش ژئوپلیتیک اسلام هاست. تنش های واگرایی، ضعف ساختارهای سیاسی را باعث شده که در نهایت منجر به تضعیف نقش منطقه ای و سپس جهانی این دین در همگرایی شده است. مجموعه این روندهای نامطلوب باعث گردیده مسلمانان گرفتار چالش ها و بحران های بزرگ مذهبی، سیاسی-امنیتی و اقتصادی گردند. مساله پژوهش حاضر این است که دنیای اسلام با وجود دارا بودن زمینه های قابل توجه اقتصادی و فرهنگی برای همگرایی های اسلامی، گرفتار بحران بزرگ ژئوپلیتیکی است و در دریایی از امواج پر تلاطم مشکلات بزرگ و کوچک، اختلافات مذهبی و بنیادگرایی خونین گرفتار آمده و برای برون رفت از آنها باید هزینه و انرژی زیادی صرف شود. این مقاله در صدد است، ضمن تبیین وضعیت سیاسی، امنیتی حاکم بر دنیای اسلام، راهبردهای موثر در برون رفت از بحران های پیش گفته را ارائه نماید.

کلمات کلیدی:

جهان اسلام، همگرایی، واگرایی، صلح، بقا.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1165675>

